

ници полѹчиха вѣчнаго слава. За които дѹма свѣтлый Іоаннз бого словз во откровеніето. Видѣхъ, дѹма, предз божиа престола безчетныи народз, отъ сѣкаквы народы и племена, облечени съ бѣлы дрехи и дѹржаха финицы въ раѣте си. И като не знаахъ какви сѣ, тога ми рече единз старецз: тѣзи человекы сѣ доше тѣка, съ голѣмъ скоревъ и сѣ упрали своите дрехи съ кръвѣтъ си, коато пролаха за христа. За това сѣдѣтъ тѣка предз бога и той посрѣдз тѣхъ.

Благочестиви христіане ето самы видите какъ нѣма дрѹгий пѣтъ да води въ царство небесное, оскень тѣрпѣніе, нити да мысли нѣкой чи ще влезне въ него безз тѣрпѣніето: защото самз христосъ дѹма: както азъ съ мѣки и тѣрпѣніе сѣ взнесохъ на небо, тѣй и вѣи съ тѣрпѣніе ще влезнете въ него. А Павелз дѹма: ако умремъ като христа, тога ще царѹваме като него. Оваче тѣрпѣливите не само на небо царѹватъ, но много пѣти ги прославѣ богъ и на землатѣ. Както прослави Іосифа во Египетъ като претѣрпѣ робство и темницѣ. Тѣй и Давидъ стана царь надз Израилтенете, като претѣрпѣ толко гоненіе отъ Сабла. Тѣй и дрѹги много человекы пѣрво плакали и тѣрпѣли, а послѣ свѣтао сѣ веселили и дѹмали: проминахъме презъ огонь и вода и влѣзохъме въ покой (рахаъ). Но ако рече нѣкой защо богъ не прославе тѣрпѣливите лесно? На това одговарѣ премѹдрый Соломонъ и дѹма: богъ съ това испитка своите угодницы, да види иматъ ли истинна любовь и желаніе за вѣчныте добрини. Испитъа ги дѹма, като злато въ горнило и ги намери за себе си. Както пшеницата (житото) не става достойна за царска трапезѣ, доде не сѣ смѣли и испече. Или както едно зрно доде не изгнѣе, не може да даде плодъ. Тѣй и вожиите угодницы принесли плодъ съ мѣките си, и станали достойни за царство небесное: зацо колкото по много тѣрпиме тѣка, толко по много ще сѣ прославиме тамо. За това трѣбѣ да сме тѣрпѣливи за сѣкое зло, и отъ много вѣды и скорби да не ослабѣваме, но да тѣрпиме юнашки сичките злины, ако искаме да влезнеме въ онаа вѣчна слава на небо: защото безз тѣрпѣніето не може да сѣ придобѣе. Погледнете на самага христа, който е началникъ на нашатѣ вѣрѣ, какъ претѣрпѣ кръстна смѣрътъ съ хѣлы и тога сѣдна отъ дѣснатѣ стрѣнѣ на божиа престола. Тѣй и нѣи, ако претѣрпиме сичките вѣды въ живота си, може да влезнеме въ тѣзи вѣчна слава, коато е намъ обѣщанна отъ бога. Блаженъ който претѣрпи сичко: защото ще приѣмни отъ бога вѣнецъ животный, както дѹма христосъ: който повѣди, той ще сѣдне съ мене на моя престола, както сѣднахъ азъ съ отца моего, когато повѣдихъ. За тѣй и нѣи трѣбѣ да тѣрпиме сѣкое зло. За което и азъ припадамъ найпослѣдно на бога и дѹмамъ: О царю небесный и повѣдителя